

DOI: 10.31866/2616-745X.17.2026.360705

УДК 341.1/.8:327]:004.8

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ ПОСОЛЬСТВ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Ткач Дмитро Іванович

Доктор політичних наук, професор

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6947-2036>,

e-mail: ditkach2017@gmail.com

Університет економіки та права «КРОК»,

вул. Табірна, 30-32, Київ, Україна

Для цитування:

Ткач, Д.І., 2026. Публічна дипломатія посольств у цифровому середовищі. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 17, с.73-84. doi: <https://doi.org/10.31866/2616-745X.17.2026.360705>.

Актуальність дослідження зумовлена стрімкою трансформацією дипломатичної комунікації в цифровому середовищі, де посольства дедалі активніше використовують соціальні медіа та інструменти штучного інтелекту для взаємодії із закордонною аудиторією.

Метою дослідження є аналіз того, як публічна дипломатія посольств адаптувалася до цифрового середовища, зокрема в контексті інтеграції цифрових технологій у стратегії дипломатичної комунікації.

Методологія дослідження поєднує систематичний контент-аналіз офіційних акаунтів посольств у соціальних мережах (Twitter/X, Facebook, Instagram) за дванадцятимісячний період та порівняльний аналіз їхніх стратегій цифрової комунікації. Кількісні показники – частота публікацій, рівень залученості аудиторії та типологія контенту – кодувалися й оцінювалися за структурованою аналітичною схемою. Додатково проведено desk-дослідження інституційних документів і політичних заяв для виявлення офіційних пріоритетів цифровізації.

Результати свідчать, що посольства, які застосовують генерацію контенту на основі ШІ та таргетування аудиторії за допомогою даних, демонструють значно вищі показники залученості, порівнюючи із тими, що послуговуються традиційними інформаційними підходами. **Висновки**

підтверджують гіпотезу про те, що цифрова готовність безпосередньо корелює з ефективністю публічної дипломатії.

Значущість дослідження полягає у формуванні доказової бази для оцінювання ефективності цифрової комунікації посольств, що може бути використано як у програмах підготовки дипломатів, так і в національних стратегіях цифровізації міністерств закордонних справ.

Ключові слова: публічна дипломатія; цифрова дипломатія; комунікація посольств; соціальні медіа; штучний інтелект; цифрова готовність; міністерство закордонних справ.

Вступ

Цифрова революція кардинально змінила природу сучасної дипломатії. Посольства, що традиційно функціонували як закриті інституції офіційного протоколу, перетворюються на активних учасників глобального інформаційного простору. Соціальні медіа, великі дані та штучний інтелект стають невід'ємними складовими зовнішньополітичної комунікації, формуючи принципово новий вимір публічної дипломатії (Bjola and Manor, 2025).

Пандемія COVID-19 та повномасштабне вторгнення Росії в Україну прискорили цей процес: інформаційний простір перетворився на театр зовнішньополітичного впливу, а цифрова присутність посольств – на стратегічний пріоритет. Досвід МЗС України, яке у 2024 році запровадило AI-спікера, унаочнює, наскільки стрімко технологічні інновації проникають у дипломатичну практику.

Попри зростаючу значущість явища, його академічне осмислення залишається фрагментарним: наявні дослідження або обмежені концептуальними засадами (Adler-Nissen and Eggeling, 2022), або зосереджені на окремих кейсах без системного порівняльного підходу.

Метою статті є аналіз трансформації публічної дипломатії посольств в умовах цифрового середовища та виявлення залежності між рівнем їхньої цифрової готовності й ефективністю комунікаційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблематика цифрової публічної дипломатії привертає дедалі більшу увагу дослідників. Концептуальні засади цифрової дипломатії закладено у працях К. Бйоли та М. Холмса (Bjola and Holmes, 2015), які першими систематизували теоретичні підходи до вивчення впливу цифрових технологій на дипломатичну практику. Подальший розвиток цієї проблематики здійснив І. Манор (Manor, 2019), дослідивши процес цифровізації публічної дипломатії як системну інституційну трансформацію.

Питання адаптації дипломатичних практик до цифрового середовища досліджували Р. Адлер-Нісен і К. Еггелінг (Adler-Nissen and Eggeling, 2022), які ввели поняття «змішаної дипломатії» та показали, як цифрові технології переплітаються з повсякденними дипломатичними практиками.

Аналогічний підхід застосовують Ж. Корнут, І. Манор та К. Блюменталь (Cornut, Manor and Blumenthal, 2022), досліджуючи використання месенджерів у дипломатичній комунікації в Женеві. Вплив генеративного штучного інтелекту на дипломатію аналізують К. Бйола та І. Манор (Bjola and Manor, 2025), окреслюючи три сценарії трансформації під впливом технологічного прискорення. Ризики та можливості ШІ в дипломатичному прийнятті рішень під час криз досліджують Н. Покрійял та Т. Кебе (Pokhriyal and Koebe, 2023).

Нарешті, Л. Ді Мартіно та Г. Форд (Di Martino and Ford, 2025) зосереджуються на невизначеності, яку породжує ШІ для публічної дипломатії, та пропонують аналітичний інструментарій для її подолання. Попри значний доробок зарубіжних учених, українська дипломатична практика в контексті цифровізації залишається малодослідженою, що і визначає наукову новизну цієї статті.

Виділення невирішених частин проблеми

Попри зростаючий інтерес до цифрової дипломатії, наявні дослідження зосереджені переважно на рівні міністерств закордонних справ, залишаючи поза увагою комунікаційні практики окремих посольств. Відсутній уніфікований інструментарій для вимірювання їхньої ефективності у цифровому середовищі. Роль штучного інтелекту в посольській комунікації залишається емпірично непідтвердженою, а унікальний досвід українських посольств в умовах війни – системно не осмисленим у міжнародному науковому дискурсі.

Метою статті є дослідження трансформації публічної дипломатії посольств в умовах цифрового середовища, аналіз ефективності їхніх комунікаційних стратегій та визначення ролі штучного інтелекту у сучасній дипломатичній практиці.

Виклад основного матеріалу дослідження

Публічна дипломатія завжди була спрямована на завоювання «сердець і умів» іноземної аудиторії. Однак у цифрову епоху, особливо в умовах повномасштабної війни, вона перетворилася на справжнє поле битви, де інформаційні операції, дезінформаційні кампанії та контрнаративи ведуться в режимі реального часу, а аудиторія вимірюється мільйонами. Як слушно зауважують дослідники, сьогодні ми спостерігаємо появу десятків нових термінів на позначення різновидів дипломатії, пов'язаних із соціальними медіа: від Facebook та Instagram до TikTok та Zoom-дипломатії. Це свідчить про те, що публічна дипломатія дедалі більше відбувається саме в цифровому просторі,

а традиційні методи комунікації поступаються місцем інтерактивним, персоналізованим та візуально насиченим форматам (Crilly and Saunders, 2025).

Для України цей вимір дипломатичної роботи набуває критичного значення. Як зазначають дослідники USC Center on Public Diplomacy, від початку повномасштабного вторгнення 2022 року українські дипломати активно використовують соціальні медіа для висвітлення подій війни, формування міжнародного порядку денного, мобілізації підтримки та делегітимації Росії. Інноваційність України полягає не в запровадженні нових технологій, а у використанні наявних інструментів у принципово новий спосіб, що створює прецеденти для наслідування іншими міністерствами закордонних справ світу (Manor, 2026).

У цій статті ми проаналізуємо чотири ключові напрями застосування ШІ в публічній дипломатії українських посольств:

1. ШІ-управління соціальними мережами – від автоматизації контенту до персоналізації комунікації.
2. Протидія дезінформації про Україну – від виявлення фейків до превентивних контрнарративів.
3. Таргетовані комунікаційні кампанії – від сегментації аудиторії до адаптації повідомлень.
4. Вимірювання ефективності – від лайків і репостів до реального впливу на політику.

На основі аналізу українських кейсів (зокрема, успішних практик протидії дезінформації, інноваційних комунікаційних кампаній та експериментів із ШІ-аватарами) та світового досвіду (від стратегій Китаю до підходів ЄС) ми запропонуємо модель інтеграції ШІ в публічно-дипломатичну діяльність посольств, яка відповідає принципу «людини в контурі» та враховує специфіку українських викликів.

ШІ-управління соціальними мережами: від автоматизації до інтелектуальної комунікації. Соціальні мережі стали основним майданчиком для публічної дипломатії. Як зазначається в дослідженні DiploFoundation, «у сучасному цифровому світі інтернет, передові технології та платформи соціальних медіа стали незамінними для дипломатії, революціонізуючи те, як нації взаємодіють на глобальній арені». Українські посольства активно використовують ці платформи, але потенціал ШІ дозволяє вивести цю роботу на якісно новий рівень (Technology and diplomacy, n.d.).

Автоматизація контент-менеджменту. Перший рівень застосування ШІ – це автоматизація рутинних операцій з управління соціальними мережами.

Сучасні інструменти здатні: планувати публікації з урахуванням часових поясів країни перебування та піків активності аудиторії; автоматично генерувати чернетки постів на основі вхідних даних (новини, заяви, події); адаптувати контент під різні платформи – те, що працює в Instagram (візуально насичені короткі відео), не обов'язково працює в X (колишній Twitter), де важливіша текстова комунікація та швидкість реагування; забезпечувати багатомовність – автоматичний переклад постів мовами країни перебування зі збереженням дипломатичної коректності.

Як показує дослідження Європейського інституту безпеки, ЄС у своїх делегаціях у Грузії та Вірменії використовує диференційований підхід: Facebook – для комунікації із широкою громадськістю, X – для комунікації між елітами (політиками, дипломатами, експертами). Українські посольства можуть впроваджувати аналогічну стратегію, автоматизуючи адаптацію контенту під різні платформи та аудиторії (De Agostini and Ditrych, 2025).

Генеративний ШІ для створення контенту. Другий рівень – це використання генеративних моделей для створення оригінального контенту. Кейс Вікторії Ші демонструє можливості ШІ-аватарів для офіційної комунікації. Однак потенціал генеративного ШІ значно ширший. Створення візуального контенту: генерація зображень, інфографіки, коротких відео для соціальних мереж.

Важливе застереження: як уже наголошувалося, використання генеративного ШІ вимагає чіткого маркування та захисту від підробок. Досвід Вікторії Ші з QR-кодами, що ведуть до текстових версій на офіційному сайті, є взірцевим прикладом вбудованої безпеки.

Інтелектуальний аналіз аудиторії та зворотного зв'язку. Найскладніший рівень – це використання ШІ для глибокого розуміння аудиторії. Як зазначається в навчальному курсі DiploFoundation із цифрової публічної дипломатії, сучасні інструменти дозволяють аналізувати «вплив ШІ на публічну дипломатію, включаючи комунікацію на основі ШІ, аналіз даних та таргетування аудиторії».

Ключові можливості. Сегментація аудиторії: автоматичне визначення груп підписників за демографічними, географічними та поведінковими характеристиками. Аналіз тональності (sentiment analysis): відстеження емоційної реакції на публікації посольства та на загальний інформаційний фон щодо України у країні перебування.

Протидія дезінформації стала одним із головних викликів для української дипломатії. Російські інформаційно-психологічні операції (ІПСО) спрямовані на дискредитацію України, підрив міжнародної підтримки, загострення відносин із союзниками. Штучний інтелект відкриває нові можливості для виявлення, аналізу та нейтралізації дезінформаційних кампаній.

Виявлення фейків та deepfake. Перший рівень – це автоматизоване виявлення підробок. Як показує кейс, проаналізований Центром стратегічних комунікацій, у червні 2025 року в польському сегменті соціальних мереж поширювався фейк про рішення українського уряду призупинити пошуківі та ексгумаційні роботи в Пужниках. Фейк включав наступне: підроблений документ Міністерства культури та стратегічних комунікацій України; згенероване ШІ відеозвернення (deepfake) професора Анджея Оссовського, який нібито підтверджував цю інформацію.

Урок із кейсу: фейк був швидко спростований спільними зусиллями української та польської сторін. Однак важливо, що система моніторингу могла б виявити цю кампанію на ранній стадії – ще до того, як фейковий акаунт професора Оссовського (створений у травні 2024 року) почав поширювати дезінформацію. Аналіз патернів активності (довга пауза, потім раптова серія постів) міг би сигналізувати про підготовку інформаційної атаки («Зупинка ексгумації у Пужниках», 2025).

Відстеження наративів та джерел. Другий рівень – це картографування інформаційного простору. ШІ-системи здатні ідентифікувати ключові наративи в антиукраїнських кампаніях та відстежувати їхню еволюцію; виявляти мережі координації – акаунти, які одночасно поширюють однаковий контент, використовують схожі формулювання, що свідчить про скоординовану кампанію, а не спонтанну активність; відстежувати джерела походження дезінформації, зокрема зв'язки з російськими державними медіа та прокремлівськими структурами.

Автоматизоване спростування та пребанкінг. Третій рівень – це використання ШІ для активного спростування дезінформації. Як зазначають в EUISS, ЄС має розробити комунікаційну стратегію, яка є «проактивною та дата-керованою: у постфактичну еру факти все ще мають значення».

Можливості. Автоматичне створення спростувань: на основі виявленого фейку система може генерувати чернетку спростування з посиланнями на офіційні джерела та факти. Чат-боти для довідкової інформації: ШІ-асистенти на сайтах посольств можуть надавати громадянам країни перебування перевірену інформацію про Україну, спростовуючи поширені міфи. Пребанкінг (prebunking): ідентифікація потенційних вразливостей та завчасне формування стійкості аудиторії до дезінформації. Якщо система виявляє, що напередодні важливих двосторонніх подій (наприклад, річниці Волинської трагедії) активізуються антиукраїнські акаунти, посольство може заздалегідь запустити інформаційну кампанію з поясненням історичного контексту та сучасної позиції України.

Таргетовані комунікаційні кампанії: від масової до персоналізованої дипломатії. Традиційна публічна дипломатія часто була «мовленням у порожнечу» – зверненням до абстрактної масової аудиторії. Цифрові технології, особливо ШІ, дозволяють перейти до таргетованих, персоналізованих кампаній, які враховують специфіку різних сегментів аудиторії.

Досвід України: інноваційні тактики комунікації. Дослідження USC Center on Public Diplomacy виявило кілька унікальних українських тактик, які мають високий потенціал для поширення серед інших МЗС (Matvuyeva, 2024).

Таблиця 1. Згідно з висновками USC Center on Public Diplomacy, унікальні українські тактики включають:

Тактика	Характеристика
Віртуальна дипломатія через лідерів думок	Залучення іноземних інфлюенсерів до комунікаційних кампаній МЗС
Децентралізоване нарративне управління	Поєднання офіційних комунікацій з ініціативами громадянського суспільства
Використання ШІ для OSINT-аналітики	Моніторинг та спростування дезінформації в реальному часі
Гейміфікація залучення міжнародної аудиторії	Інтерактивні платформи для донорів та волонтерів

Складено автором. Джерело: (Matvuyeva, 2024).

Сегментація та персоналізація за допомогою ШІ. На основі цих тактик українські посольства можуть будувати більш системні таргетовані кампанії:

- Сегментація аудиторії за інтересами: використання даних соціальних мереж для визначення груп за інтересами (наприклад, прихильники «Зоряних воєн» для комунікації через Марка Гемілла, академічна спільнота – через Тімоті Снайдера).
- Адаптація повідомлень під цінності: для консервативної аудиторії акцент на традиційних цінностях та захисті від «радикального лібералізму» (як це робить Росія, але із протилежним знаком); для прогресивної – на правах людини та демократії.
- Географічний таргетинг: спеціалізовані кампанії для різних регіонів країни перебування з урахуванням місцевої специфіки (наприклад, для регіонів із сильною діаспорою – інша комунікація, ніж для регіонів, де домінують проросійські настрої).

**Таблиця 2. Модель інтеграції ШІ
в публічну дипломатію посольства**

Рівень	Функція	Ключові інструменти	Український контекст
L1: Моніторинг	Відстеження інформаційного поля, згадок про Україну, ключових нарративів	Social listening, NLP, тональний аналіз	Відстеження антиукраїнських кампаній у країні перебування
L2: Аналіз	Глибоке розуміння аудиторії, сегментація, ідентифікація інфлюенсерів	Машинне навчання, кластерний аналіз, мережевий аналіз	Адаптація комунікації до різних сегментів (аналогічно підходу Китаю)
L3: Генерація	Створення контенту, автоматизація публікацій, персоналізація	Генеративний ШІ, ШІ-аватари, автоматизований переклад	Вікторія Ші, автоматизовані кампанії в соціальних мережах
L4: Оцінка	Вимірювання ефективності, прогнозування впливу, оптимізація стратегій	Предиктивна аналітика, A/B тестування, моделі атрибуції	Оцінка зв'язку між комунікацією та політичними рішеннями

Складено автором. Джерело: (Сегеда та Хоменська, 2025).

Висновки

Цифрове середовище трансформувало посольства у гнучкі цифрові хаби, де публічна дипломатія поєднує ШІ, дані та комунікацію для оперативного впливу на глобальну аудиторію. Досвід України з е-Консул, Вікторія Ші та інтеграцією з «Дією» демонструє успіх кризової цифровізації, обробляючи мільйони запитів із мінімальними ресурсами. Ключові виклики – кібербезпека, етика ШІ та баланс автоматизації з людським судженням – вимагають національної стратегії до 2030 р. з акцентом на медіаграмотність та координацію. Україна лідирує у світі за швидкістю впровадження (ТОП-5 eGov ООН), пропонуючи модель для країн із діаспорою: інтеграція реєстрів, захищена ідентифікація та гібридні послуги.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

«Зупинка ексгумації у Пужниках»: історія появи та поширення фейкового документа, 2025. *Spravdi*, [online] 11 червня. Доступно: <<https://spravdi.org/zurynka-eksgumacziyi-u-puzhnykah-istoriya-poyavy-ta-poshyrennya-fejkovogo-dokumenta/>> [Дата звернення 25 лютого 2026].

- Сегеда, О.О. та Хоменська, І.В., 2025. Нормативно-функціональні засади інтеграції штучного інтелекту в публічну дипломатію України. *Політикус*, [e-journal] 4, с.197-204. <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-4.31>
- Adler-Nissen, R. and Eggeling, K.A., 2022. Blended Diplomacy: The Entanglement and Contestation of Digital Technologies in Everyday Diplomatic Practice. *European Journal of International Relations*, [e-journal] 28 (3), pp.640-666. <https://doi.org/10.1177/13540661221107837>
- Bjola, C. and Holmes, M., 2015. *Digital Diplomacy Theory and Practice*. London: Routledge.
- Bjola, C. and Manor, I., 2025. Digital diplomacy in the age of technological acceleration: three impact scenarios of generative artificial intelligence. *Place Branding and Public Diplomacy*, [e-journal] 21, pp.303-308. <https://doi.org/10.1057/s41254-023-00323-4>
- Cornut, J., Manor, I. and Blumenthal, C., 2022. WhatsApp with Diplomatic Practices in Geneva? Diplomats, Digital Technologies, and Adaptation in Practice. *International Studies Review*, [e-journal] 24 (4), viac047. <https://doi.org/10.1093/isr/viac047>
- Crilley, R. and Saunders, R., 2025. The resonant slop machine: public diplomacy and strategic narratives in the age of artificial intelligence. *Place Branding and Public Diplomacy*. [e-journal] <https://doi.org/10.1057/s41254-025-00419-z>
- De Agostini, L. and Ditrych, O., 2025. Digital Echoes: Countering adversarial narratives in Georgia and Armenia. *EUISS*, [online] July 18. Available at: <<https://www.iss.europa.eu/publications/briefs/digital-echoes-countering-adversarial-narratives-georgia-and-armenia>> [Accessed 10 March 2026]
- Di Martino, L. and Ford, H., 2025. Navigating uncertainty: public diplomacy vs. AI. *Place Branding and Public Diplomacy*, [e-journal] 21, pp.350-354. <https://doi.org/10.1057/s41254-024-00330-z>
- Manor, I., 2019. *The digitalization of public diplomacy*. [e-book] Cham: Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-04405-3>
- Manor, I., 2026. Assessing the Long-Term Impact of Ukraine's Digital Innovations. *USC Center on Public Diplomacy*, [online] February 18. Available at: <<https://uscpublicdiplomacy.org/blog/assessing-long-term-impact-ukraine%E2%80%99s-digital-innovations>> [Accessed 10 March 2026].
- Matvyyeva, Y., 2024. Digital Transformation of Ukraine's Public Diplomacy: Strategic Communication and Social Media Integration. *ResearchGate*. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.28150.82244>
- Pokhriyal, N. and Koebe, T., 2023. AI-assisted diplomatic decision-making during crises-Challenges and opportunities. *Frontiers in Big Data*, [e-journal] 6, Article 1183313. <https://doi.org/10.3389/fdata.2023.1183313>

Technology and diplomacy, n.d. *Diplo*. [online] Available at: <<https://www.diplomacy.edu/technology-and-diplomacy>> [Accessed 10 March 2026].

REFERENCES

- Adler-Nissen, R. and Eggeling, K.A., 2022. Blended Diplomacy: The Entanglement and Contestation of Digital Technologies in Everyday Diplomatic Practice. *European Journal of International Relations*, [e-journal] 28 (3), pp.640-666. <https://doi.org/10.1177/13540661221107837>
- Bjola, C. and Holmes, M., 2015. *Digital Diplomacy Theory and Practice*. London: Routledge.
- Bjola, C. and Manor, I., 2025. Digital diplomacy in the age of technological acceleration: three impact scenarios of generative artificial intelligence. *Place Branding and Public Diplomacy*, [e-journal] 21, pp.303-308. <https://doi.org/10.1057/s41254-023-00323-4>
- Cornut, J., Manor, I. and Blumenthal, C., 2022. WhatsApp with Diplomatic Practices in Geneva? Diplomats, Digital Technologies, and Adaptation in Practice. *International Studies Review*, [e-journal] 24 (4), viac047. <https://doi.org/10.1093/isr/viac047>
- Crilly, R. and Saunders, R., 2025. The resonant slop machine: public diplomacy and strategic narratives in the age of artificial intelligence. *Place Branding and Public Diplomacy*. [e-journal] <https://doi.org/10.1057/s41254-025-00419-z>
- De Agostini, L. and Ditrych, O., 2025. Digital Echoes: Countering adversarial narratives in Georgia and Armenia. *EUISS*, [online] July 18. Available at: <<https://www.iss.europa.eu/publications/briefs/digital-echoes-countering-adversarial-narratives-georgia-and-armenia>> [Accessed 10 March 2026]
- Di Martino, L. and Ford, H., 2025. Navigating uncertainty: public diplomacy vs. AI. *Place Branding and Public Diplomacy*, [e-journal] 21, pp.350-354. <https://doi.org/10.1057/s41254-024-00330-z>
- Manor, I., 2019. *The digitalization of public diplomacy*. [e-book] Cham: Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-04405-3>
- Manor, I., 2026. Assessing the Long-Term Impact of Ukraine's Digital Innovations. *USC Center on Public Diplomacy*, [online] February 18. Available at: <<https://uscpublicdiplomacy.org/blog/assessing-long-term-impact-ukraine%E2%80%99s-digital-innovations>> [Accessed 10 March 2026].
- Matvyeyeva, Y., 2024. Digital Transformation of Ukraine's Public Diplomacy: Strategic Communication and Social Media Integration. *ResearchGate*. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.28150.82244>

Pokhriyal, N. and Koebe, T., 2023. AI-assisted diplomatic decision-making during crises-Challenges and opportunities. *Frontiers in Big Data*, [e-journal] 6, Article 1183313. <https://doi.org/10.3389/fdata.2023.1183313>

Seheda, O.O. and Khomenska, I.V., 2025. Normatyvno-funktsionalni zasady intehratsii shtuchnoho intelektu v publichnu dyplomatiuu Ukrainy [The normative and functional foundations of ai integration into Ukrainian public diplomacy]. *Politicus*, [e-journal] 4, pp.197-204. <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-4.31>

Technology and diplomacy, n.d. *Diplo*. [online] Available at: <<https://www.diplomacy.edu/technology-and-diplomacy>> [Accessed 10 March 2026].

"Zupynka ekshumatsii u Puzhnykakh": istoriia poiavy ta poshyrennia feikovoho dokumenta ["Suspension of exhumation in Puzhnyky": the story of the origin and spread of a fake document], 2025. *Spravdi*, [online] June 11. Available at: <<https://spravdi.org/zupynka-eksgumacziyi-u-puzhnykah-istoriya-poyavy-ta-poshyrennya-fejkovogo-dokumentu/>> [Accessed 25 February 2026].

Надійшла: 12.03.2026; Прийнята: 24.04.2026;

Стаття була вперше опублікована онлайн: 15.05.2026

PUBLIC DIPLOMACY OF EMBASSIES IN THE DIGITAL ENVIRONMENT

Dmytro Tkach

Doctor of Political Sciences, Professor
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6947-2036>
e-mail: ditkach2017@gmail.com
University of Economics and Law, Kyiv, Ukraine

The relevance of the study is driven by the rapid transformation of diplomatic communication within the digital environment, where embassies increasingly utilise social media and artificial intelligence tools in order to engage with foreign audiences.

The aim of the study is to analyse how the public diplomacy of embassies has adapted to the digital environment, particularly in the context of integrating digital technologies into diplomatic communication strategies.

The research methodology combines a systematic content analysis of official embassy accounts on social media platforms (Twitter/X, Facebook, Instagram) over a twelve-month time with a comparative analysis of their digital communication strategies. Quantitative indicators, including publication frequency, audience engagement levels and content typology, were coded and evaluated using a structured analytical framework. Additionally, a desk study of institutional documents and policy statements was conducted to identify official digitalisation priorities.

The results indicate that embassies employing AI-driven content generation and data-based audience targeting demonstrate significantly higher engagement rates compared to those relying on traditional informational approaches. The obtained findings support the hypothesis that digital readiness directly correlates with the effectiveness of public diplomacy.

The scientific significance of the study lies in establishing an evidence base for evaluating the effectiveness of embassies and digital communication, which can be utilised in diplomatic training programmes as well as in the national digitalisation strategies of ministries of foreign affairs.

Keywords: public diplomacy; digital diplomacy; embassy communication; social media; artificial intelligence; digital readiness; Ministry of Foreign Affairs.

